

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 548/2020
02.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Драгомира Милојевића, Биљане Синановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сакач Иштвана, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 358/18 од 25.09.2019. године и Вишег суда у Суботици Кж1 4/20 од 22.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту браниоца окривљеног АА, адвоката Сакач Иштвана, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 358/18 од 25.09.2019. године и Вишег суда у Суботици Кж1 4/20 од 22.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 358/18 од 25.09.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело и на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, у корист буџетских средстава Републике Србије, а уколико не плати новчану казну у остављеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да у року од осам дана од дана правноснажности пресуде, оштећеној ББ исплати 688.544,00 динара, под претњом опозива условне осуде. Такође је обавезан да на име трошкова поступка и то паушала, плати износ од 5.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава Основног суда у Суботици износ од 25.054,54 динара и трошкове кривичног поступка у износу од 10.658,00 динара буџету Основног јавног тужилаштва у Суботици, све у року од 40 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је

оштећена са својим имовинскоправним захтевом упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 4/20 од 22.01.2020. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Сакач Иштвана и пресуда Основног суда у Суботици К 358/18 од 25.09.2019. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Сакач Иштван, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, повреде закона из члана 68. став 1. тачка 9) ЗКП и због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој није, у смислу члана 488. став 2. ЗКП обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер није нашао да би њихово присуство било од значаја за решење ствари, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Иштвана Сакача је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Иштван Сакач, правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 439. став 1. тачка 9) ЗКП наводима да је суд прекорачио објективни идентитет оптужбе на тај начин што је изоставио из изреке речи: „изместио у ... свог познаника без да је о томе обавестио оштећену, а затим отуђио делове наведене опреме и то две корпе прокрома за смештање биља које се убацује у дестилатор у једну цев са приручбеницама које спајају дестилар са кондезатором“ и уместо тога унео речи: „изместио у ... код свог познаника без да је о томе обавестио оштећену, одакле су делови наведене опреме и то две корпе прокрома за смештање биља које се убацује у дестилатор и једна цев са приручбеницама која спаја дестилатор са кондензатором отуђени“.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, изложене наводе захтева бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, о чему је на страни 4. став 2. образложења пресуде дао јасне, довољне, исцрпне и уверљиве разлоге, које као правиле у свему прихвата и овај суд и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева браниоца окривљеног АА да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, при чему није указао због чега сматра да дело по закону није кривично дело, већ је навео да је суд одбио предлог одбране да се у

својству сведока саслуша ВВ, блиски сарадник покојног који би могао дати обавештење о важним чињеницама које се утврђују у поступку, чиме би се и отклонила сумња да ГГ не говори истину и да је због тога лажно сведочио.

Даље, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, при чему није указао на који начин је суд одлуком о кривичној санкцији повредио закон, већ је у образложењу захтева навео да је суд оштећену уместо да је са имовинскоправним захтевом упути на парнични поступак, досудио на име накнаде штете износ од 688.544,00 динара, из чега би произишло да захтев за заштиту законитости подноси због имовинскоправног захтева из члана 441. став 3. ЗКП. Међутим, бранилац окривљеног није указао на који начин је суд повредио одредбу члана 441. став 3. ЗКП, већ је само полемисао са висином износа досуђеног имовинскоправног захтева, указујући да је вредност ових предмета 182.000,00 динара, према исказу оштећене, што представља чињенично питање, због чега се суд у оцену ових навода није упуштао.

По налажењу Врховног касационог суда, изложеним наводима захтева оспорава се чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како одредбом члана 485. став 4. ЗКП погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреда одредбе члана 68. став 1. тачка 9) ЗКП не спадају у круг повреда због којих окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић